

JUSTA FUNEBRIA
 VIRO
 SPECTATISS. ET CONSULTISSIMO
 DOMINO
**CHRISTIANO
 GOLDINGIO,**

Reipubl. Thoruniens. Juris Practico & Civi
 florentissimo,

*D. 29. Julii, An. 1706. placidè & piè defuncto,
 & Dom. IX. Trin. h. e. a. d. 1. Augusti decenti
 solemnitate in Æde Mariana humato,*

à
 CONDOLENTIBUS PROFESS. THORUNIENSIBUS
 SOLUTA.

THORUNII,
 Excudebat Johannes Conradus Rügerus, Nobiliss. Senatüs & Gymnasii
 Typographus.

Ex occasione prodigii, quod d. 28. Julii ante V. mat.
An. 1766. accidit.

Quid mors est? Tonitru: Tonitru? exhalatio sicca
E gravido terræ lecta vapore gravis. (a)
Est tonitru terebrans, est discutiens & adurens. (b)
Eqvè DEI summi nubibus illud adest. (c)
Nam cum mortales ingentia crimina patrant,
Atqvè DEI quidqvam verba valere negant.
Tum DEUS è cœlo tonat, & fera fulmina mittit,
Ira quo pœnas indicet esse suæ.
Attamen in justa DEUS ira sæpe benignus
Non vult interitum, nec mala fata soli.
Si quoties peccant homines, sua fulmina mittat
Juppiter, exiguo tempore inermis erit:
Sic olim vani & cœci dixerè Poëtæ.
Nos aliis verbis reddere verba qvimus.
Si quoties peccant homines, non fulmina mittit,
Sed bonitate DEUS protegit ipse suos.
Ast ubi criminibus cumulantur crimina tetra.
Longævo nunqvam tempore inermis erit.
De tonitru satis est. Mors imperiosa *periti*
Goldingi telo corpora sana ferit.
Goldingus duro non ævo fractus & annis
Vivere qui totum Nestora dignus erat.
Immo expers crucis, ac expers sine fine malorum
Deiphobes longos exuperare dies:

(a) A
(b) M
(c) L

Ille jacet Candor, Comusqve, Leposqve, Jocusqve
Cumqve Cupidinibus pluribus alma Venus.
Ille jacet Themidos justæ, Veriqve Patronus,
Atqve misellorum porta patensqve domus.
Ille jacet veræ fidei puræqve Minister,
Ille jacet nostri portio chara soli.
Sic ictus *Golding* maturæ fulmine mortis,
Lætatur supera vivus in arce poli.
Deridet vani prægrandia fulmina beili,
Ex pelvi brutum fulgur ea esse putat.
Sed Viduam, Natas, & Amicos sangvine juncto
Incolumes præstet dextera chara DEI.

*In honorem & memoriam
piæ Defuncti f.*

M. MARTINUS Böhmi.

(a) Aristoteles L. II. Meteor. c. 9.

(b) Magirus Lib. IV. Phys. c. 4.

(c) LXX. Pf. 29. v. 3. reddiderunt: ὁ κύριος τῆς δόξης ἰσπάρτες.

Accidit in puncto, quod non speratur in anno:
Sic dicitur proverbio.
Namque solent fieri sat multa sub æthere sæpe,
Quæ nemo speravit fore.
Hic surgunt, alibi subsidunt culmina montis.
Hic fons scatet, alibi fugit.
Accendit chalybem momento fulguris æstus,
Resti trabiqve non nocet.
Excelsæ rapido feriuntur fulmine turres,
Salvæ manent humiles casæ.
Mors quandoqve rapit juvenes validosqve cruenta,
Parcit senibus & langvidis.
Sed cum nulla fides dictis nisi clara loquantur
Exempla testium loco:

Ma-

Magnus adest horum numerus, *Goldingius* autem
Sit unus instar omnium.

Paucos ante dies firmo qui corpore nondum

De morte cogitaverat;

Exequias verum *Deutschmanno* ritè pararat,

Is ipse mortis iter adit.

Dum curæ cessant liventes undiqve, cura

Funesta Conjugem premit.

Ille novi veterisque peritus juris abunde

Exceptiones calluit:

Qveis acer defensor, Patronusqve suorum

Fuit clientum sedulus.

Profuit hic multis, sibi sed prodesse nequivit

In proprio discrimine.

Non valuit contra mortem defendere sese:

Nescivit excipere forum:

Nec concessa fuit justæ dilatio pœnæ,

Nec ulla provocatio.

Attamen haud illum causâ cecidisse putemus,

Licet loqui nesciverit.

Salvator mundi quoniam defendit Eundem

Suo redemptum sanguine.

Qui mortem passum traxit super astra, beatos

Ut vivat inter Angelos.

Felix, qui poterit tacitus sic dicere causam,

Pœnas perennes ne luat.

Lmqve ser.

M. MARTINUS BETLEFFIUS.

